

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش پنجاه و هفتم

۰۴ نومبر ۲۰۱۴

برای بر انداختن مناسبات ارضی کشور

حادثترین و مبرم ترین مسأله در کشاورزی عبارت بود از الغای مناسبات ارضی کهن. حل این مسأله به معنای حل قطعی تضاد های آنتاگونیستی بین دهقانان زحمتکش و مالکان بزرگ ارضی و به عبارت دیگر بزرگترین تحول دموکراتیک بود که می بایست انجام گیرد. در این عرصه بود که اتحاد طبقه کارگر با دهقانان می بایست تحکیم شود و حزب در سیاست خویش در مورد روستا توجه خاص به اجرای این وظیفه معطوف داشت.

قانون مصوب جنوری ۱۹۴۵ کلیه اجاره های پرداخت نشده ارضی دهات را ملغی کرد و برای سال های ۱۹۴۴ – ۱۹۴۵ تقلیلی در منال مالکانه مقرر داشت که ممکن بود تا حد ۷۵ درصد بالا برود. اما این تصمیم نیم بندی بیش نبود و مورد تأیید متفق دهقانان فقیر قرار نگرفت و بالنتیجه قانون جنوری ۱۹۴۵ کاملاً اجراء نشد.

در همین دوره بود که مجموعه سیستم آبیاری خصوصی، ملی شد و برای بهره برداری در اختیار دهقانان قرار گرفت. به منظور آن که وضع دهقانان و توده های زحمتکشان شهر اندکی بهبود یابد کلیه وام هائی که پیش از رهائی البانی با نرخ های ربا خوارانه داده شد بود، ملغی گردید.

اما حزب کمونیست البانی از دیده فرو نمی گذاشت که اینها همه اقدامات بینابینی است که نمیتواند مسأله اساسی یعنی مسأله زمین را حل کند. وی همچنان در دوران مبارزه رهائیبخش ملی به دهقانان وعده داده بود که در حل مسأله ارضی خواهد کوشید و به اقدامات ابتدائی ضروری مبادرت جسته بود. وی در فردای رهائی البانی شعار داد که «زمین به کسانی داده شود که بر روی آن کار می کنند.» دهقانان با الهام از این شعار، مصرانه می طلبیدند که رفرم ارضی عمیق و انقلابی به موقع اجراء در آید.

در اگست ۱۹۴۵ قانون رفرم ارضی به تصویب رسید. به موجب این قانون املاک دولتی، املاک مؤسسات مذهبی و سایر زمین های خصوصی که بیش از حد نصاب معین بود، مصادره شد. حداکثر زمینی که برای مالکان سابق باقی

گذاشته شد عبارت بود از ۴۰ هکتار در مورد بهره برداری نمونه ای که به وسیله خود مالک اداره شود، ۲۰ هکتار اگر خود او زمین را می‌کارد و یا اداره می‌کند، ۷ هکتار اگر خود او نمی‌کارد ولی متعهد می‌شود که در ظرف دو سال به کشت آن پردازد.

در اوضاع مشخص البانی، با کمی مجموعه اراضی قابل کشت، میزان ۲۰ تا ۴۰ هکتار زمین که برای مالکان خصوصی باقی گذاشته می‌شد، زیاد بود. عده ای از مالکان بزرگ ارضی سابق با نگهداری املاکی با این مساحت، مواضع خود را در روستا همچنان حفظ می‌کردند، قدرت اقتصادی دهقانان مرفه (کولاک‌ها) هم به هیچ وجه صدمه نمی‌دید و حال آن که تعداد کثیری از دهقانان تهیدست بدون زمین می‌ماندند. این عیب قانون رفرم ارضی مستقیماً معلول اعمال نفوذ سیف‌الله مالیشوا و نظریات اپورتونیستی او و نمایندگان حزب کمونیست یوگوسلاوی بود.

زمین‌های بیش از حد نصاب، بدون غرامت مصادره شد و به رایگان به عنوان مالکیت خصوصی به دهقانان کم‌زمین یا بی‌زمین واگذار گردید. به هر رئیس خانواده تا حدود ۵ هکتار زمین داده شد. فروش و اجاره زمین قدغن بود. بخشی از اراضی مصادره شده تقسیم نشد و به صورت مالکیت دولت در آمد. بر روی این زمین‌ها بنگاه‌های کشاورزی ایجاد شد، بنگاه‌هایی که نشانه ظهور بخش سوسیالیستی دولتی در کشاورزی بود. به علاوه، آبها، جنگل‌ها و ثروت‌های زیر زمینی به صورت مالکیت مشترک خلق در آمد.

حزب، قبل و بعد از تصویب قانون رفرم ارضی به کار توضیحی عظیمی به ویژه در بین کمونیست‌های روستا‌ها و دهقانان زحمتکش در مورد هدف‌های این رفرم دست زد.

حزب به توده‌ها هشدار داد که ارتجاع از کلیه وسایل استفاده خواهد کرد تا مانع اجرای رفرم ارضی شود، تا شور و شوق دهقانان را فرو نشاند و حکومت دموکراتیک توده‌ئی را نا قابل جلوه‌گر سازد. کمیته مرکزی حزب مقرر داشت که رفرم ارضی به مثابه آنچنان اقدام بزرگ سیاسی در نظر گرفته شود که نه فقط باید زمین به دهقانان بدهد بلکه باید آنها را به طور قطع از ستم و بهره‌کشی دیرینه فئودالی برهاند و هر چه بیشتر به دور حزب گرد آورد.

حزب برای آن که اجرای صحیح و سریع رفرم ارضی را تأمین کند به ایجاد کمیته‌های دهقانان تهیدست مبادرت جست. این کمیته‌ها در تعیین دقیق اراضی دولت، اراضی مالکان بزرگ ارضی و دشمنان خلق و در تنظیم فهرست خانواده‌های دهقانان کم‌زمین و بی‌زمین نقشی مهمی ایفاء کردند. کمک این کمیته‌ها در تقسیم صحیح زمین‌های مصادره شده و به ویژه در تجهیز دهقانان زحمتکش به منظور افشاء و کوبیدن فعالیت دشمنان مالکان بزرگ ارضی و سایر نیروهای ارتجاعی که از نخستین روز به ضد رفرم ارضی برخاسته بودند، بسیار بود. تشکیل کمیته‌های دهقانان تهیدست و کار عظیمی که آنها در اجرای رفرم از پیش بردند به ارتقای آگاهی سیاسی طبقاتی دهقانان فقیر خیلی کمک کرد.

ادامه دارد...